



Există multe cărți în biblioteci, în casele oamenilor, ba chiar și în camerele copiilor. Când le deschidem, e ca și cum am deschide o fereastră. Dar nu una adevărată, mai degrabă o fereastră în minte care ne conduce către vis. Aceste cărți sunt la adăpost, unde e cald și bine.

Și totuși, povestea de față este despre o carte nefericită, o carte micuță care a căzut dintr-un ghiozdan, cel al lui Marion.

În această zi plouă.

Vântul, care e un năzdrăvan, împinge cartea, care cade din ghiozdanul lui Marion.

Iar cărticica pică într-o băltoacă!

Pe coperta micutei cărți este desenat un soare.  
Iar în apă, soarele strălucește precum aurul.  
De la înălțimea copacului său, o cotofană zărește  
pata de lumină. Și știți că micile cotofene sunt  
niște hoațe, nu-i așa? Știți că le place tot ce  
strălucește? Într-o bătaie de aripi, cotofana se  
repede spre carte, apucând-o cu ciocul.  
În timp ce ea o ridică, picăturile de apă se scurg  
din micuța carte de parcă ar plânge.

